

EDITORIAL

Milý čtenáři,

do rukou se vám dostává prázdninové číslo. Už samotná forma dvojčísla napoví, že v létě děláme věci jinak. Jsme často na cestách, trávíme více času se svými blízkými. Ztrácíme pravidelnost, kterou mnozí tak potřebujeme. Otázkou je, zda se ztrátou pravidelnosti neztrácíme také trochu z naší kontemplativní složky života, která je tak důležitá pro náš život duchovní. Pokusme se tedy o to víc v této prázdninové době mluvit s Bohem nebo o Bohu, ať už jsme kdekoliv.

Inspiraci kam v létě putovat naleznete v příspěvcích Kam o prázdninách? Na pout', konkrétním místem může být na příklad vrch Vysoká. Kdy o prázdninách do kostela v Kolíně a okolí najdete v přehledu bohoslužeb na konci čísla. Informace o letních akcích naleznete v Kalendáři akcí.

Do čísla také zařazujeme důležitý text arcibiskupa Jana Graubnera, ve kterém kritizuje nález Ústavního soudu ve věci změny pohlaví. Změna pohlaví je podle něj „tak trochu nedomyšlená móda“, která má svá rizika. „Člověk se uskutečňuje buď jako muž, nebo jako žena, přičemž tato okolnost je každému dána, není předmětem jeho volby a ani jinak není v jeho dispozici. Řečeno jinými slovy: své pohlaví nemůže nikdo změnit,“ uvádí Jan Graubner.

V souvislosti s tímto tématem si dovoluji poukázat na několik textů, které stojí na různých pólech názorového spektra a mohou se stát aktuálním zdrojem informací pro každého, kdo se chce v této složité a výbušné problematice zorientovat. O fundované teologické uchopení tématu LGBTQ+ se snaží revue „Salve“ 3/2023 s názvem LGBTQ+. Hluboký a zároveň velice čtivý a přístupný popis genderového paradigmatu nabízí Abigail Favaleová ve své knize „Zrození genderu: Křesťanská teorie“. Dále je to např. kniha „Nevratné poškození: Jak naše dcery propadají transgenderové mánii“ od Abigail Shrier. Tereza Matějčková hledá v rozhovoru s filosofkou Kathleen Stock zdroje přemýšlení o tématu transgender: Tereza Matějčková „Bůh je mrtev. Nic není dovoleno“.

Přeji vám inspirativní čtení

Tomáš Pavela

SLOVO KNĚZE

Naděje

Začátkem léta nás provázejí velcí světcí počátku křesťanství: sv. Jan Křtitel a svatí apoštolové Petr a Pavel. Jako motto pro jejich působení použiju citát sv. Pavla v listě Římanům, kde Pavel mluví o Abrahámovi jako o tom, který „doufal a uvěřil, ačkoliv již nebylo naděje“ (Řím 4,18).

Tři velcí světcí z úvodu léta svým životem svědčili o naději, které věřili, i když už nebylo naděje. Hlásat příchod mesiáše, když se to nikomu společensky a politicky nehodilo (sv. Jan), šíření evangelia uprostřed pronásledování křesťanů a ztrát na životech, které byly na denním pořádku, to znamená být jistý, pevný, neochvějný ve víře a nezlomný v naději.

Možná to bude znít jako klišé, když řeknu, že naše těžkosti se životem, se vztahy, s obecným stavem společnosti a kultury jsou pro nás velkou výzvou a někdy těžkým břemenem, ale můžeme se nechat povzbudit příkladem apoštolů Petra a Pavla i Jana Křtitele.

Není divu, že Pavel apoštol ve svých listech mluví tak často o naději, když on sám zažil mnoho situací, v kterých, lidsky řečeno, nebylo už žádné naděje. Nebylo to jen nebezpečí na moři, ale hlavně ohrožení ze strany lidí, které ho vedlo k tomu, že svůj život postavil tak pevně do světla naděje v moc zmrtvýchvstalého Krista.

Ve světle smrti a zmrtvýchvstání Krista můžeme v každé své životní situaci říct, že existuje řešení. Má ho Bůh, my často ne. Ale v něm skrze naději máme řešení i my. Nejednou trvá dost dlouho, než nalezneme způsob, jak ono řešení objevit a v životě použít, ale jistí si můžeme být tím, že existuje. Nemusíme ho vidět, tak jak nevidíme vrchol hory, než na ní vystoupíme.

Přeji Vám všem, ať s pomocí příkladu svatých, ukotvíme všichni svůj život v naději a víře v Krista Ježíše.

Ján Halama SVD

Vysoká

Léto je tady a láká k výletům. Větším, ale i menším, třeba jen do blízkého okolí. Co se například vydat na jihovýchodní okraj naší farnosti, na Vysokou? Ponechme teď stranou malebnou výšku s neméně malebným středověkým kostelíkem Navštívení Panny Marie a pojdme na nedaleký stejnojmenný vrch, dosahující 471 m n. m. Pravda, žádná velehora. Ale uvážíme-li, že například Bartolomějské návrší v Kolíně dosahuje nadmořské výšky pouhých 224 m n. m., pak Vysoká je doopravdy vysoká.

Na jejím vrcholu se nachází zřícenina pozoruhodné stavby. Zvláštní kombinace poutní kaple s letohrádkem – belvedérem (a poustevnou). Vznikla na sklonku 17. století. Vrcholilo baroko a toto spojení tehdy vlastně až zas tak zvláštní nebylo. Duchovní a světské bylo chápáno jako jedno. Za jejím vznikem stál legendární František Antonín hrabě Špork (1662–1738), který byl majitelem zdejšího malešovského panství. Asi není nikoho, kdo by jeho jméno alespoň jednou v životě nezaslechl. Nejčastěji si ho spojujeme s Kuksem, kde od přelomu 17. a 18. století budoval rezidenci, lázně a rozsáhlý špitál. Ten stojí dodnes a jeho sochařská výzdoba z dílny M. B. Brauna stále fascinuje návštěvníky. Ale vraťme se na Vysokou.

Vyobrazení vrchu Vysoká na rytině z roku 1720. Zdroj: J. Pejša

V květnu 1695 Špork obehrál v kartách v Karlových Varech saského kurfiřta Fridricha Augusta I. Obral ho o 1 400 dukátů (v hodnotě 5 600,- zl.) a jak se slušelo na barokního kavalíra, rozhodl se tyto peníze věnovat na bohubilé účely. Konkrétně na stavbu kaple sv. Jana Křtitele na vrchu Vysoká (který byl nejvyšším bodem jeho malešovského panství). Stavěla se v letech 1695–1697 (možná podle projektu Giovannioho Battisty Alliprandiho). Slavnostně vysvěcena byla 24. června 1697. Kaple to byla neobvyklá (hodná podivína Šporka). Uprostřed ní stála kašna a v jejím středu na podstavci z červeného mramoru socha sv. Jana Křtitele. Nad ní bylo umístěné pozlacené slunce, skrývající olověné trysky, chrlící vodu do kašny. V nárožích kaple bylo dalších osm trysek, z nich stříkala voda nad hlavami návštěvníků, aniž by je zmáčela (v podstatě nad nimi vytvářela zvláštní vodní klenbu). Vnitřek byl bohatě zdoben štukem a mozaikou. Vše obklopovaly místnosti pro urozené návštěvníky.

Vysoká se stala místem několika velkých barokních slavností. Již vlastní svěcení bylo událostí. Sláva trvala osm dní! Vlastní obřad vedl kanovník svatovítské kapituly (pozdější královéhradecký biskup) Tobiáš Jan Becker. Kázání měli známý jezuita Václav Nerlich (v němčině) a kvardián kolínského kapucínského kláštera P. Štěpán (v češtině). Sjelo se mnoho šlechty z okolí a dorazilo asi 20 tisíc „prostých“ lidí. Z kašny teklo víno a k občerstvení poutníků byl krom dvou jelenů upečen i jeden vůl vyšpikovaný kachnami, husami a koroptvemi. Připraveno bylo množství jitrnic, upečeno 5 tisíc bochníků pšeničného chleba a tisíc kukuřičných bochníků (placek). K tomu 60 sudů piva. Pokud šlo o víno, v den vlastního svěcení ho z kašny rozléval sám hrabě Špork (s hrabětem Janem Františkem Bruntálským z Vrbna) a mezi poutníky bylo rozdáno 7 tisíc speciálních džbáneků se Šporkovým znakem. Střílelo se z hmoždířů, nechyběl ohňostroj a na paměť byla ražena mince s vyobrazením kaple. Mimochodem, vypálené rakety při ohňostroji prý měly na obloze vytvořit nápis „Vivat Joanes Comes de Wrbna“ na počest jednoho z nejvýznamnějších hostů. Za rok se konala další, prý ještě větší slavnost (na výročí svěcení) a v roce 1699 zde proběhly velkolepé křtiny Šporkova syna. Kmotry byli nejstarší poddaní na panství – tři muži ve věku 95, 100 a 105 roků a žena ve věku 95 let (přičemž ten stoletý byl její manžel).

Jak jsme již řekli, při kapli byla i poustevna. Měli zde být tři poustevníci (v příslušné nadační listině je uvedeno, že by se mělo jednat o „tři staré,

věkovité a zachovalé eremity, z nichž první by měl být příkladně zbožným knězem“). O příslušníky jakých řádů se jednalo, nevíme. V roce 1705 Špork uvažoval o uvedení oratoriánů (Kongregace oratoria sv. Filipa Neri), později kamalduliánů z Kahlenberku u Vídně. V roce 1732 pak připadla poustevna do správy augustiniánům z Lysé nad Labem.

Sláva Vysoké však brzy pohasla. Osud kaple se završil 30. dubna 1834 ve večerních hodinách, kdy do ní udeřil blesk a vyhořela. Jelikož to bylo zrovna „na čarodějnice“, lidé z okolních vesnic si mysleli, že se jedná o vatru, a nespěchali hasit.

A jak na Vysokou? Třeba popojet motoráčkem do Ratboře a po zelené turistické značce až na vrchol (cca 7 km) či autobusem do Suchdola (v so a ne tam jede jeden ráno po osmé a v poledne po dvanácté, ve všední den ještě jeden po desáté dopolední) a pak opětně po zelené asi 3 km. A kam dál? Třeba do Kutné Hory. Je to dalších cca 7 km po stejné značce.

Na vrcholu se nachází také rozhledna (otevřená za pěkného počasí v červenci a srpnu od úterý do neděle 11:00–18:00).

Jaroslav Pejša

Seriál: 120“ o liturgii

Slavení eucharistie

(20) Preface

Kdo ovládá jazyk Shakespeara, mohl by slovu preface rozumět po anglicku ve významu předmluva. Omyl! Je třeba znát jazyk Vergilia a rozumět po latinsku. Preface je slavnostní řeč, která se přednáší před shromážděným lidem a před Boží tváří.

Eucharistická modlitba znamená modlitba chvály, modlitba děkování. Preface není předmlouvou k této modlitbě, ale do jisté míry jejím jádrem. Kněz zpívá: „Je dobré a přináší nám záchranu, abychom Ti, Bože, vždycky a všude vzdávali díky.“ Další text preface se mění podle liturgické doby nebo svátku, což je pozůstatkem času, kdy byla celá eucharistická modlitba improvizovaná a proměnlivá. Ale vždy se jedná o děkování za Ježíše a skrze Ježíše.

V našem římském misále se nachází více než sedmdesát prefací a jejich autory jsou často takoví církevní otcové jako svatý Lev Veliký,

svatý Augustin nebo papež Gelasius. Preface představují velké bohatství a inspiraci pro teologii i duchovní život. Svatý Efrém Syrský říká, že ke chvále jsme byli stvořeni, ale hříchem Adama a Evy jsme schopnost Boha velebit ztratili. Až když přišel Ježíš, snesl na zem chválu, která zní v nebesích. Díky tomu, že se Boží syn stal člověkem a zemřel za nás, můžeme Boha znova chválit a uctívat jej v duchu a v pravdě.

Není náhoda, že preface končí slovy: „Spolu s anděly a svatými Tě oslavujeme a voláme Svatý, svatý, svatý.“ Při eucharistické modlitbě – při prefaci – se připojujeme k nebeskému járotu a předjímáme to, co budeme dělat po celou věčnost.

P. Radek Tichý

Pro časopis Bartoloměj přepsal Martin Prokop

OKÉNKO DO FARNÍ CHARITY

Milé farnice, milí farníci,

na druhý červnový pátek se uskutečnil již druhý ročník Svatovítské poutě, kterou jsme loni obnovili spolu s farností Kolín a facebookovou skupinou Naše Zálabí. Poutní slavnost započala právě den před svátkem svatého Víta, patrona zálabského kostela, a to slavností mší, kterou celebroidl Karol Tefa. Po ukončení mše jsme se přesunuli do našeho Komunitního centra svaté Zdislavy, kde byl připraven hudební doprovod – hrál pan Petr Nobilis, kterému za Farní charitu moc děkuji. Zároveň bylo možné si opéci špekáčky i posilnit se ovocem a zeleninou, abychom podpořili zdravý životní styl.

Velmi mě těší, že se akce zúčastnila řada z vás, včetně dětí. Skutečně má význam se společně vídat, povídat si a trávit spolu čas – což je v dnešní uhoněné době náročné. Děkuji, že jste dorazili a těším se, že se potkáme na dalších akcích – například ke konci června je možné se zúčastnit Procházky se Šárkou (info na našem webu), nebo nás můžete přijít podpořit 11. srpna na tradiční Charifest na Kmochově ostrově.

Přeji vám příjemné léto a krásné dovolené

Petr Zavřel

Kněžské svěcení a primiční mše bratra Mariána Petra Šárovce

O víkendu 8. a 9. června jsme prožili kněžské svěcení a primiční mši svatou Mariána Petra Šárovce OFM Cap. Bratra Mariána vysvětil na kněze otec biskup Zdenek Wasserbauer v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Strahově, po mši svaté jsme se přesunuli do blízkého kláštera kapucínů na Hradčanech, kde proběhlo pohoštění a mnoho milých setkání. Z Kolínska přijela Mariánovi vyprosit požehnání a prožít s ním tento den početná skupinka farníků.

V neděli se celá slavnost přesunula do Kolína, kde bratr Marián sloužil primiční mši svatou v chrámu sv. Bartoloměje. Kázal dominikán otec Kliment Mikulka, který Mariánovi kladl na srdce, aby miloval tento svět, učil se od dětí, které provází na Arcibiskupském gymnáziu a přibližoval Boží lásku všem lidem. Upozornil ho, že mu začíná „pořádná jízda“, protože uvidí sílu evangelia, které vstupuje do lidského srdce a proměňuje ho.

Po mši sv. jsme obsadili celé okolí chrámu a kolínskou faru, během pohoštění byl čas na setkání farníků (dorazily i dávné farnice sestry vincentky z Brna), bratří kapucínů a Mariánových přátel, kteří doputovali z celé Republiky. V radostné atmosféře dával Marián vytrvale během celého dne novokněžské požehnání. Veselí jsem zakončili na faře kolem půlnoci. A protože byl důvod k radosti opravdu velký, mohu prozradit, že jsme vypili 2 a půl sudu piva.

Děkujeme farníkům, že se zapojili do příprav a pomohli tak celou akci uskutečnit. Děkujeme místní schole, která se zapojila do hudebního doprovodu mše svaté a doprovodila udílení novokněžského požehnání. Velké díky patří místním kněžím, kteří nám poskytli veškeré prostory a vlídně nás přijali. Jsme vám všem moc vděční.

Fotografie a videozáznamy z obou slavností najdete na stránkách: <https://knezske-sveceni-a-primice-marian-petr-sarovec.webnode.cz/foto/>

Klára Šárovcová

Rok naděje 2025

Dne 9. května 2024 vyhlásil papež František rok 2025 Svatým rokem bulou Naděje nezklame (Řím 5,5).

V bule sám papež František zmiňuje svého předchůdce Bonifáce VIII., který v roce 1300 zavedl Svatý rok, který se od té doby vyhlašuje každých 25 let.

Papež František by rád, aby pro každého věřícího byl tento rok okamžikem setkání se samotným Ježíšem Kristem, který se sám nazývá dveřmi (viz. Jan 10, 7-9). Brány naděje však otvírá papež František pro všechny lidi dobré vůle, obdobně jako brány milosrdenství v letech 2015 – 2016.

Pro nastávající Svatý rok vybral Papež NADĚJI, Božskou ctnost, která nám umožňuje toužit a očekávat dobra i přesto, že nevíme, co nám přinese zítřek. Nepředvídatelnost budoucnosti mnoho lidí vede od důvěry ke strachu, od klidu ke sklíčenosti, od jistoty k pochybnostem.

A právě proto je potřeba oživit naději, která se rodí z lásky, kterou nám vlévá do srdcí Bůh prostřednictvím Ducha Svatého. A síla naděje na lepší zítřky je nádherná motivace pro další život v tomto hektickém životě.

My v naději očekáváme druhý příchod Kristův: „O onom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám.“ (Mt 24,36), proto bychom měli být bdělí a očekávat Jeho příchod. Jsme lidé slabí, proto nám Bůh daroval plno ctností, které nám pomáhají. Musíme být vytrvalí, silní a zodpovědní, nejen pro sebe, ale i pro druhé z našeho společenství a společně pracovat na spáse, kterou Kristus získal svou obětí na kříži. Všechno Jeho utrpení bylo nám darováno s velkou nadějí, že nás přivede k Sobě a k Otcí.

Nezklamejme Ho a spolu s papežem Františkem oživme naději v sobě, v druhých a v celém světě.

Co je pro vás naděje? Pomáhá vám naděje v životě? Kde se v Bibli píše o naději?

V bule papež František zatím nezmínil podmínky přijetí milostí, ale již určil datum otevření 1. brány milosrdenství na den 24. prosince 2024 a to ve Vatikánu v bazilice sv. Petra a Pavla, což označuje jako den zahájení Svatého roku. Určil i datum ukončení Svatého roku a to na 6. ledna 2026 zavřením brány ve Vatikánu.

Iveta Isabela Anderlová

Z našich alb...

foto Vl. Sládek

Před bezmála dvaceti sedmi lety, 20. října 1997, navštívil Kolín biskup Jaroslav Škarvada, aby do chrámu sv. Bartoloměje přivezl vzácnou relikvii - lebku sv. Vojtěcha. Stalo se tak při příležitosti tisícího výročí mučednické smrti tohoto světce.

OKÉNKO DO DKSŠ A MŠ

Zprávy ze střední školy

Turistický kurz

Na konci května se celá střední škola zúčastnila turistického kurzu ve Sloupu v Čechách. Žáci praktického školy a pečovatelských služeb měli připravený pestrý program. Jednalo se jak o turistické výlety, tak hry a soutěže. Je zvykem zapojovat všechny žáky do chodu místní kuchyně, úklidu aj. Všechny aktivity vedou k rozvoji vzájemné spolupráce a navazování pozitivních přátelských vztahů.

Během výletů jsme navštívili skalní hrad Sloup, Pekelné doly a nedalekou sklárnu, kde si studenti mohli vyzkoušet sklářskou výrobu. Proběhla také mše svatá v blízkém cvikovském kostele.

Turistický kurz se nesl ve velmi pozitivním duchu a byl přínosem nejen pro studenty, ale i pedagogy.

Závěr školního roku v SŠ

Měsíc červen byl v katolické škole plný akcí. Předávaly se diplomy za skvělou práci v centru pro seniory Clementas, pekl se chléb ve Štolmíři, účastnili jsme se tradiční soutěže Hry pro radost v Kolíně aj. Závěr školního roku je náročný pro pedagogy i studenty. Budoucí absolventi našich dvou oborů se chystali na závěrečné zkoušky z pečovatelsví a přípravy pokrmů. S potěšením mohou sdělit radostnou zprávu a to, že všech deset letošních absolventů zkoušky úspěšně složilo. Dokonale prostřené stoly, výborné jídlo a praktické zkoušky u lůžka klienta uzavřely dvouleté snažení našich žáků. 26. 6. 2024 proběhla slavnostní mše svatá v kostele sv. Trojice a následovalo slavnostní vyřazení absolventů v komunitním centru. Předávalo se vysvědčení, osvědčení i stipendia. Nyní nás všechny čeká zasloužený odpočinek a vyprošujeme si pozhánání na další školní rok.

Alžběta Zvěřinová, třídní učitelka oboru Praktická škola

Zprávy z mateřské školy

Školka v přírodě

Konec května je u nás ve školce vždy trochu jiný. Ty nejodvážnější děti odjíždějí na školku v přírodě, na pět dní opouští své rodiče a vrhají se vstříc dobrodružství. Letos jelo 16 dětí, což je více jak polovina z celkového počtu školky.

Vydali jsme se společně se studenty DKŠŠ do Sloupu v Čechách. I když nám počasí moc nepřálo, našel se čas na výlety, hry venku i v herně, stavění domečků pro lesní skřítky, ale i poznávání kulturních památek v okolí. Děti nachodily přes 18 kilometrů bez brblání o bolavých nožičkách. Zdolaly neznačenou stezku „pro kamzíky“ k Samuelově jeskyni, obarvily si pusy na fialovo prvními borůvkami a viděly výhledy ze skal. Upevnila se přátelství a některá nová vznikla.

Sloup v Čechách je moc krásné místo. Ať už navštívíte Lesní divadlo, rozhlednu Na stráži nebo Samuelovu jeskyni, určitě neprohloupíte. Samozřejmostí je návštěva skalního hradu.

Moc děkujeme rodičům, že s námi stále posílají svou ratolest na pár dní mimo domov, odloučení mnohdy zvládají hůř než samotné děti. Těšíme se opět za rok. A kam pojedeme? Ještě nevíme. Ale určitě si přivezeme spoustu zážitků. Stejně jako letos.

Závěr školního roku v MŠ

Druhý týden v červnu jsou na Dvouleté katolické střední škole závěrečné zkoušky studentů. Je to doba, kdy my ze školky odcházíme nebo odjíždíme na výlety, aby měli studenti ticho a klid. Letos jsme vyšli poznávat okolí a zákoutí města Kolína. První den, v pondělí, jsme zamířili ke Kmochově ostrovu a za lávkou si prošli Bosou stezkou. Děti jsme nemohli ze stezky dostat dolů. Konečně nastal čas chodit naboso. Cestou zpátky bylo na ostrově „povinné“ zastavení na dětském hřišti, kde se mohly děti zbavit přebytečné energie.

V úterý dětem rodiče připravili svačinu na celý den a my se vydali pěšky k rybníku Peklu, kde nás čekala Pekelská naučná stezka. Říkáte si, “to je přece kousek, to nemůže být výlet na celý den,” ale to je omyl. I tak krátký úsek je pro malé nožky celodenním výletem. Dojít z naší školky k vodárně, potom obejít rybník a místo slíbeného autobusu muset jít i cestu zpět do školky, byl výkon zkušeného chodce (pro nás velké pouhých 6,5 km). Zjistili jsme, že na všech výletech nám nejlépe jdou svačtinové pauzy. Bylo krásně, kvetla spousta rostlin, létali motýli a dětská zvědavost nás zastavovala na každém kroku. Společně jsme určovali jednotlivé zástupce flory i fauny, děti si zdobily květinové náramky a mnoho dalších informací jsme získali z naučných tabulí stezky. Těšíme se na další výletování.

Lenka Dvorníková, učitelka MŠ

Ze starých farních kronik

Děkan Jan Svoboda dostal v této rubrice slovo již mnohokrát. A nepochybně po právu, protože jeho vklad do dějin nejen kolínské farnosti, ale celého města byl opravdu veliký. Shodou okolností v podstatě všechny jím psané zápisy do farní kroniky, které jsme zatím publikovali, se týkaly pouze chrámu sv. Bartoloměje a jeho blízkého okolí. Působení patera Svobody se ale rozhodně neomezovala jen na ně. Dnes se tedy zaměříme na kostel sv. Víta na kolínském Zálabí, přesněji řečeno na hřbitov u něj, který v 19. století sloužil jako městský hřbitov pro katolíky z celého Kolína:

„Hlavní hřbitov města Kolína u sv. Víta byl velmi malý a velmi zpustlý. Hlavními vraty se chodit nemohlo, an štít nad nimi sesutím hrozil, a postranní dvířka byla rozbita, takže dobytek se tam pásl a poněvadž nazad zed' byla zbořena a v ulici voda, lidé po hřbitově se vyhýbali. Na hřbitově samém bylo to jako na pastvišti. Již dlouhá léta prý o to jednáno bylo, aby se rozšířil, však nic nedocílono i za mého zde již pobytu. Proto jsem se ve jménu Páně sám té věci ujal a co vše nyní na hřbitově jest, mojím přičiněním spojeným s požehnáním Božím

provedeno jest, jak popsáno v mé pamětní knize současně vedené. K ruce záduší jsem koupil od Františka Douděry č.p. 49 v pozadí hřbitova zahradu per 736 sáhů čtverečných [přibližně 2647 m² – pozn. M.K.] za levnou cenu 350 zlatých, tato prostora byla nato zdí obehnaná, mojí snahou urovnána, navezena, rozvezena, cesty všude prokletstěné, vydlážděné, křovinami olemované – v park proměněna. Totéž se starým hřbitovem učiněno a během více let s pomocí Boží provedeno. Hřbitov na čísla rozdělen a dle toho se pochovává. Dále jsem se staral o slavný kříž, který jsem z nákladu p. manželů Františka a Alžběty Hlavičkových pořídil, kteří pod ním odpočívají. Postavil jsem hrobárnu a úmrtní komoru na místě chalupy, kterou jsem odkoupil. Dále jsem nabádal zámožné rodiny, by rodinné hrobky sobě stavěli a vtom jim byl nápomocen. Ano sám jsem dobrým příkladem jim předcházet, že jsem s velkým nákladem na vlastním majetku hrobkovou kapli vystavěl a do ní v sobotu 1. září 1855 drahé pozůstatky mé milé matky, v Chrudimi 29. srpna zemřelé a sem přivezené, dal slavně do rakve kamenné uložit. Abych místnosti ušetřil a hřbitov pojistil, zámožné rodiny jsem přiměl, aby podle hřbitova do vlastnictví místa pro hrobky zakoupili a vystavěli. Velká prostora 88 sáhů čtverečných [přibližně 317 m² – pozn. M.K.] p. Karla Knirsche, poštmistra podle mé hrobky, p. Jana Ballinga, p. Jana Civína, p. dr. Antonína Civína, advokáta, p. Tomáše Zourka, p. Jana Chudoby a Vintra, p. Václava Veletovského, p. Františka Legera, p. Františka Palečka, p. Jana Harrera a p. Václava Perneru – tito se mnou mají soukromý majetek.

Hřbitov i moje kaple byly v neděli 21. října 1855 s velkou slávou zasvěceny. První na nový hřbitov pochován byl dárce velkého kříže František Hlavička 20. ledna 1854 a druhá moje matka Anna Svobodová 1. září 1855 do své kaple. Ostatní vše popsáno dopodrobna v mé památné knize.“

Hřbitov, rozšířený péčí děkana Svobody, ale nemohl pro rychle se rozrůstající Kolín postačovat dlouho. Už v roce 1880 byl proto založen nový městský hřbitov, který slouží jako centrální kolínského pohřebiště dodnes. O jeho vysvěcení jsme ostatně v této rubrice již psali. Ve farní kronice by dalo nalézt ještě leccos zajímavého na téma hřbitova u sv. Víta, třeba popis zápasu děkana Svobody o právo pohřbívat v jeho soukromé kapli na tomto hřbitově i po jeho oficiálním zrušení v roce 1882.

To ale ponechme protentokrát stranou a na závěr snad jen vyslovme přání, aby se nejen svobodovské hrobce, ale celému hřbitovu dostalo větší péče a důstojnějšího vzhledu, než v jakém se nachází dnes.

Martin Křídlo

SLOVNÍK KŘESŤANSTVÍ

V tomto čísle budeme pokračovat ve vysvětlování pojmů, které se týkají osobností v církevní terminologii.

legát – Z lat. *legatus*, „vyslanec“, „posel“. Vyslanec nebo zástupce papeže. Legátem může být klerik nebo laik, kterému papež svěří, aby ho trvale zastupoval u místní církve, u státu a veřejných představitelů nebo u jiných orgánů. Existují tyto druhy legátů: **a) apoštolský**: nastálo jmenovaný jen u místní církve v určité církevní oblasti; **b) legáti**, kteří vykonávají zastoupení stále nejen u místních církví, ale i u států a civilních orgánů. Na této úrovni vyslanec se rozlišuje: **nuncius**, který je na úrovni vyslanec; **pronuncius**, který toto právo nemá; **internuncius**, což je mimořádný legát nebo plnomocný ministr, pokud vztahy mezi Apoštolským stolcem a vládami nejsou na úrovni řádného diplomatického zastoupení. **c) legatus a latere**: kardinál, který je pověřen papežem jako jeho osobní vyslanec v přechodné zvláštní záležitosti.

metropolita – Z řec. *métra*, „matka“, *pólis*, město“. (Arci)biskup sídlící v hlavním městě církevní provincie. Přísluší mu administrativní moc v diecézích biskupů jeho provincie (tzv. sufragánních biskupství; nazývají se tak proto, že na sněmu provincie mají právo na *suffragium*, „hlas“). Instituce metropolitů byla v církvi zavedena r. 325. Na Východě (zejména v pravoslaví) se pravomoci i vliv metropolitů udržely (v pravoslavné církvi je metropolitou biskup v čele církevního obvodu složeného z několika eparchií), na Západě prakticky zanikly. Dnes není metropolita v pravém slova smyslu nadřazeným sufragánním biskupům a liší se od nich jen historicky oprávněným titulem a také tím, že dostává od papeže pallium.

nuncius – /**apoštolský nuncius**/ z lat. *noventius*, „ten, kdo nosí zprávy“. Od 16. století mimořádný a zplnomocněný velvyslanec Vatikánu.

Trvalý diplomatický zástupce (stálý legát) papeže u vlády jiného státu, ale i u partikulárních církví (arcidiecéze), u vyšších řeholních představených i u exemptních řeholních institucí. zemi. Nuncia zpravidla papež jmenuje titulárním arcibiskupem.

ordinář – Lat. *ordinārius*, „řádny“, „spravující“. Představený církevního úřadu, vykonávajícího řádnou moc, srovnatelnou s výkonem úřadu biskupa. Tato moc je řádná (*ordinaria*), a to buď vlastní (*propria*), nebo svěřená (*vicaria*). Nejvyšší moc v církvi má papež (jde o jurisdikci zákonodárnou, soudní i exekutivní), proto je ordinářem celé církve. Ostatní ordináři mají svou moc jen na určitém církevním území, proto jim říkáme ordináři **místní**. Je jím arcibiskup-metropolita, sídelní biskup, generální vikář, apoštolský administrátor, apoštolský vikář, prefekt, opat (nad svým klášterem), opat-nullius (nad územím vyňatým z diecéze a nepodléhajícím biskupské pravomoci) a dočasně ti, kteří přijímají řízení církevních územních celků v době nepřítomnosti výše uvedených hodnostářů. Dále je ordinářem nejvyšší představený řeholních společností papežského práva a společností apoštolského života téže právní povahy, dále prelát osobní prelatury a vojenští ordináři; ti svou vládu vykonávají nikoliv územně, ale pouze nad osobami (řeholníky apod.) - jsou to tzv. ordináři **osobní** neboli prostí.

papež – Z řec. *pappas*, lat. *pappa*, „otec“. Titul římského biskupa, nejvyššího duchovního představitele římskokatolické církve. Má primát jurisdikční, tedy nejvyšší, úplnou, bezprostřední a univerzální řádnou pravomoc v celé církvi ve věcech víry, mravů, disciplíny a správy, kterou může volně vykonávat. Je ordinářem celé církve a tedy nadřízeným i všech duchovních řádů a kongregací. Stojí i nad všeobecným koncilem i sborem biskupů, jeho rozhodnutí nepotřebují žádného potvrzení a není proti nim odvolání k žádné jiné instanci. Dnes je papež doživotně volen kardinálským kolegiem (konkláve) a musí být kardinálem. Papežova osoba je označována buď jako **Svatý Otec** nebo **Jeho Svatost**, přičemž svatým je míněn úřad, nikoliv osoba. Prvním papežem, který změnil své jméno, byl Jan II. (+535); své dosavadní jméno Merkur (jméno pohanského boha) nepovažoval za vhodné pro svůj úřad. Přesto však si nějaký čas i po něm ponechávali papežové svá původní křestní jména. Teprve od Benedikta VIII. (+1024) se stala změna jména při nástupu do papežského úřadu všeobecným pravidlem. Papež nosí bílou sutanu a bílé solideo.

primas – Lat. *primus*, „první“, „nejpřednější“. Titul, který papež udělil v latinské církvi nositeli nejstaršího metropolitního stolce v určité zemi, popř. metropolitního stolce v dotyčné zemi zvláště významného; titul primase je nadále spojen s příslušným metropolitním stolcem a nevyplývají z něho žádná zvláštní oprávnění, pokud nebyla mimořádně udělena; zpravidla má tedy pouze čestný ráz. Titul římskokatolického (arci)biskupa, který získal určité pravomoci a privilegia, a tím i vedoucí postavení (primát) v zemi, v níž je co do důležitosti prvním mezi ostatními arcibiskupy a biskupy. V řadě zemí nebyl titul primase nikdy udělen a v současnosti již udělován není. Primasem celé církve je papež.

probošt – Lat. *praepositus*, „představený“. **1.** původně dozírající mnich, později hodnostář, který vedl v kapitule nebo opatství hospodářské záležitosti; **2.** první hodnostář (prelát, dignitář) metropolitní nebo katedrální kapituly (tzv. dómský probošt), ale i některých kolegiálních kapitul. Probošt kapituly bývá zpravidla potvrzován papežem; **3.** u některých řádů představený kláštera (křižovníci s červenou hvězdou, křižovníci s červeným křížem, křižovníci s červeným srdcem), kanonie (kanovníci sv. Augustina) nebo koleje (theatini, barnabité); **4.** čestný titul faráře města, v němž byla kdysi kapitula kanovníků.

Jan Vosáhlo

Církevní společnost XPlace získala v Kolíně 26 nových bytů

Společnost XPlace, za níž stojí kapitál Arcibiskupství pražského, získala v Kolíně tři domy s 26 novými byty určenými k nájemnímu bydlení. Bytům a jejich stávajícím i budoucím nájemníkům přijel ve středu 26. června požehnat arcibiskup pražský **Jan Graubner**. Domy byly postaveny v Zásmucké ulici, která vznikla v lokalitě nad nemocnicí. Zájemci si budou moci pronajmout byty různých velikostí od 2kk až po 4kk. Zatím je dokončen jen první ze tří domů a je již z poloviny obsazen. Zbýlé dva domy by měly být dokončeny na podzim letošního roku.

„Je skvělé, že se nám podařilo rozšířit naši nabídku nájemního bydlení do Kolína. Nové bytové domy v Zásmucké ulici představují významný krok v naší misi poskytovat kvalitní bydlení pro rodiny a jednotlivce.

Věříme, že nové byty přinesou obyvatelům pohodlný a moderní životní prostor. Těšíme se na budoucí růst a pokračující spolupráci s místní komunitou," uvedl provozní ředitel XPlace **Richard Záruba**.

Vedle bytů v Kolíně společnost XPlace vlastní a pronajímá další byty v Praze (Dejvice, Smíchov, Střížkov a Zličín) a v Milovicích. „Společnost XPlace vznikla v roce 2021 jako zastřešující instituce pro development, správu a nabídku nájemního bydlení, které touto cestou chce poskytovat Arcibiskupství pražské. Nájemní bydlení bude tvořit jednu z klíčových výnosových aktivit církve po roce 2030, kdy dojde k ukončení státního příspěvku na provoz církve. Cílem Arcibiskupství pražského je do roku 2030 pronajímat až tisícovku bytů, čímž chce získávat část financí na zajištění duchovní služby, pastorační a školských a charitativních aktivit,“ je uvedeno v tiskové zprávě na webových stránkách Arcibiskupství pražského (<https://apha.cz>).

Více informací a virtuální prohlídky bytů (vyjma kolínských, které v době uzávěrky ještě nebyly k dispozici) jsou na webových stránkách www.xplace.cz.

Martin Prokop

Prohlášení Mons. Jana Graubnera k nálezům Ústavního soudu ve věci změny pohlaví

Lidem s genderovou dysforií chce církev pomoci. Identifikace s jiným pohlavím je nejednou výkřikem mladého člověka, který si neví rady a volá o pomoc. Jako problematické je třeba označit všechny přístupy, které poskytují falešnou naději, že lidské pohlaví lze změnit.

1. Jarní měsíce tohoto roku jsou v České republice bohaté na významné zásahy státu do přirozeného řádu soužití muže a ženy. Nejdříve Parlament změnil ustanovení občanského zákoníku a umožnil cestu k uznání rodičovství osob stejného pohlaví v důsledku adopce dětí.^[1] Počátkem května pak Ústavní soud vyhlásil nález, kterým český právní řád nasměroval k pojetí lidského pohlaví jako projevu osobní volby.^[2] Této druhé otázce se chci nyní věnovat.

2. Ani naše země není uchráněna jevu, který můžeme sledovat v zemích západní Evropy a ve Spojených státech amerických, totiž prudkému nárůstu osob, které zažívají pochybnosti o svém pohlaví nebo přímo tvrdí, že se narodily do „špatného těla“ a že pohlaví, s nímž se vnitřně identifikují, je odlišné od pohlaví jejich těla (genderová dysforie).
3. Tito lidé nezdíka zažívají skutečné utrpení a upřímně hledají odpověď na závažný problém, s nímž se potýkají. Osobám pociťujícím mučivý nesoulad mezi tělem a vlastním prožíváním pohlavnosti nabízí odbornou pomoc psychologové a lékaři. České právo jim umožňuje i řešení spočívající v možnosti operativní modifikaci těla (spočívající zejména v přeměně pohlavních orgánů) a s ní spojenou úřední změnu pohlaví, kterou podmiňuje současným znemožněním reprodukční funkce.
4. Ústavní soud tuto právní úpravu označil za protiústavní a s účinností k 30. červnu 2025 zrušil odpovídající ustanovení právního řádu. Tím zahájil celospolečenskou debatu na závažné téma a politickou reprezentaci postavil před nutnost najít ve velmi krátké době řešení mnoha problémů. Nález Ústavního soudu vychází z respektu k rozhodnutí člověka vystupovat jako příslušník odlišného pohlaví a do budoucna akceleruje oddělení právního a biologického pohlaví. Smutným symbolem takového chápání lidského pohlaví jsou „těhotní muži“ – ženy, které se považují za muže, často podstoupily také hormonální medikaci, aby získaly mužské vzezření, a přitom si ponechaly své ženské pohlavní orgány a schopnost reprodukce.
5. Ústavní soud svým rozhodnutím více otázek otevřel, než zodpověděl. Zákodárce bude nucen nově stanovit podmínky změny pohlaví. Přijmeme německý model, kde si každý může „změnit pohlaví“ jednou ročně bez jakýchkoliv podmínek? Anebo se bude vyžadovat nějaký druh posouzení zdravotního stavu žadatele nebo vážnosti jeho žádosti? Bude mít člověk právní pohlaví pouze jedno, anebo bude záviset na příslušném kontextu, takže „ten, kdo je mužem například v úřední evidenci, může být v jiných případech s ohledem na smysl dané regulace ženou a naopak“^[3]? Otevře se také otázka existence tzv. „třetího pohlaví“, tj. úředního uznání pohlaví těch, kdo se neidentifikují ani jako muž, ani jako žena? Anebo nebylo by řešením myšlenku možnosti změny pohlaví zcela opustit?

6. Rád bych do rodící se celospolečenské diskuse přispěl několika myšlenkami. Předně chci poukázat na to, že lidská bytost není ani tělem bez duše, ani čirým duchem. Člověk je jednotnou bytostí, v níž se pronikají dvě skutečnosti: duše a tělo.[\[4\]](#) Jak duše, tak tělo jsou konstitutivní pro to, co znamená být člověkem, a je to právě jejich sjednocení, co činí člověka člověkem a definuje jeho přirozenost.[\[5\]](#) Nemůže se proto stát, že by duše byla ve špatném těle.[\[6\]](#)
7. Lidská tělesnost – a tím také člověk jako takový – je přitom charakterizována pohlavní odlišností, dualitou. Člověk se uskutečňuje buď jako muž, nebo jako žena, přičemž tato okolnost je každému dána, není předmětem jeho volby a ani jinak není v jeho dispozici. Řečeno jinými slovy: své pohlaví nemůže nikdo změnit. Nejsem mužem nebo ženou, protože se pro to rozhoduji, ale protože jím jednoduše jsem. Rozhodnout se můžu pouze pro to, jakým způsobem své mužství nebo ženství budu prožívat.
8. Současně nelze popřít, že jsme svědky globální krize takového chápání člověka. Jak upozorňuje papež František, jedním z projevů genderové ideologie je podpora osobní identity a afektivní intimity radikálně oddělené od biologické rozdílnosti muže a ženy.[\[7\]](#) Právě problematika změny pohlaví představuje nejkrajnější dotažení myšlenky, že sociální pohlaví je samostatnou kategorií, nezávislou na biologické realitě. Nález Ústavního soudu prokazuje, že toto myšlenkové schéma již zcela zakotvilo také v českém prostředí.[\[8\]](#)
9. Nedávná deklarace Dikasteria pro nauku víry *Dignitas infinita* označuje zásahy spočívající ve změně pohlaví za porušení jedinečné důstojnosti, kterou osoba dostala od okamžiku početí.[\[9\]](#) Bohužel jsme svědky toho, jak v kulturním prostředí Západu se změna pohlaví stále častěji představuje jako adekvátní řešení některých osobních problémů, a to i v případě nezletilých. Jsme svědky doslovného mrzačení zdravých lidských těl v honbě za pokojem, který změna pohlaví může údajně nabídnout. Jako určitou naději vnímám, že některé státy již začínají svůj vstřícný postoj přehodnocovat.

10. Z hlediska učení Katolické církve, ale i nenábožensky motivované realistické reflexe člověka a jeho důstojnosti, jsou problematické všechny přístupy, které poskytují falešnou naději, že lidské pohlaví lze změnit. Nelze tak učinit ani úředním aktem, ani bolestivým a znetvořujícím chirurgickým zákrokem, ani hormonální medikací.
11. Prosazení subjektivního pojetí v pohlaví není adekvátním řešením situace osob, které pocít'ují rozpor mezi tím, jak chápou sami sebe, a svým skutečným pohlavím. V této souvislosti zejména myslím na nezletilé, kteří nemají dosud plné uchopení toho, co znamená být mužem nebo ženou, a kteří oprávněně mohou prožívat v této oblasti mnohé zmatky. Bohužel ani naši zemi se nevyhýbá smutná praxe podávání blokátorů puberty a utvrzování mladých v tom, že změna pohlaví odstraní příčinu problému, s nímž se potýkají.
12. V rámci diskuse o možném řešení Ústavním soudem navozené situace považuji za nezbytné poukázat na to, že nález Ústavního soudu není nekritizovatelný. Žijeme v podmínkách demokratického právního řádu, což po nás vyžaduje, abychom respektovali rozhodnutí orgánů vydaných v mezích jejich kompetencí stanovených právním řádem. To ale neznamená, že tato rozhodnutí nemohou být chybná a nemohou být předmětem odůvodněného nesouhlasu. Ostatně skutečnost, že sám Ústavní soud prakticky totožnou otázku vyřešil v roce 2021 s přesně opačným výsledkem, naznačuje, že jeho názory se v čase proměňují, patrně aby reflektovaly společenský kontext jeho rozhodování.^[10] Diskuse je na místě, protože úsilí o to, aby právní řád respektoval skutečnou lidskou důstojnost a přirozenost člověka jako duchovně tělesné bytosti, respekt k přirozeným lidským právům posiluje.
13. Chci vyzvat všechny odpovědné osoby, aby se potřebám lidí trpících genderovou dysforií věnovali se vši vážností a naléhavostí a hledali řešení, které pomůže odstranit anebo alespoň zmírnit utrpení, jímž procházejí. Chci vyzvat také všechny politiky, aby odložili ideologické brýle a hledali společně s odborníky řešení směřující k integrálnímu lidskému naplnění a respektu k obecnému dobru. Apeluji také na každého, kdo se bude debat o nové právní úpravě účastnit, aby hledal pravdu o člověku a aby diskutoval způsobem, který nebude

bezdůvodně zraňovat ty, kteří trpí nesouladem mezi pociťovaným a skutečným pohlavím.

14. Vnímám také potřebu, abychom těmto lidem byli nablízku také jako Církev a to především prostřednictvím odborníků (psychologů, rodinných terapeutů a lékařů) inspirujících se Božím pohledem na člověka a jeho celistvost a duchovním doprovázením. Přeji si, aby v církvi každý našel uzdravující Boží přítomnost.
15. V neposlední řadě je vhodné připomenout dlouhodobou snahu papeže Františka a celé církve ohledně posílení kvality rodinného života. Děti, které žijí v harmonické a stabilní rodině, které zakouší lásku své matky a otce, jsou uchráněny nejednoho zmatku a jsou kvalitně připraveny pro budoucí odpovědný život.
16. Když rodiče odpovědně vychovávají své děti a poznají, že je jejich dítě nadané určitým směrem, ihned se snaží najít mu co nejlepší pedagogy, aby své nadání rozvinulo. Neměli bychom podobným způsobem ve výchově rozvíjet u mladých lidí i jejich přirozené zaměření k tomu být mužem nebo ženou?

[1] Srov. sněmovní tisk 241, novela občanského zákoníku.

[2] Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 52/23 ze dne 24. dubna 2024.

[3] Odlišné stanovisko soudce Milana Hulmáka k nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 52/23, odst. 6.

[4] Srov. Papež Benedikt XVI., encyklika *Deus caritas est* (2006), odst. 5.

[5] Srov. Katechismus katolické církve, odst. 365.

[6] Komise pro nauku víry Konference biskupů Spojených států amerických, *Doktrínální poznámka k morálním limitům technologické manipulace s lidským tělem*, odst. 4.

[7] Papež František, posynodální apoštolská exhortace *Amoris Laetitia* (2016), odst. 56.

[8] Srov.: „Ztotožňuje-li se někdo trvale s odlišným pohlavím, než jaké mu bylo přiřazeno podle biologických znaků a přeje-li si projevovat se v souladu s tím, jde o svobodné rozhodnutí jednotlivce o sobě samém spadající pod ochranu práva na sebeurčení a osobní autonomii.“ Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 52/23, odst. 69.

[9] Dikasterium pro nauku víry, deklarace *Dignitas infinita* (2024), odst. 60.

[10] Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 52/23, odst. 42.

Zdroj: <https://apha.cz/novinky/prohlaseni-mons-jana-graubnera-k-nalezu-ustavniho-soudu-ve-veci-zmeny-pohlavi/>

20. 06. 2024

KALENDÁŘ AKCÍ V ČERVENCI A SRPNU 2024

1. červenec 2024 (pondělí) – modlitby otců ve farním komunitním centru. Začátek je v 18 hod.

4. červenec 2024 (čtvrtek) – poutní mše svatá na svátek sv. Prokopa na Sázavě. Mše začíná v 8:30 hod.

5. červenec 2024 (pátek) – cyrilometodějská mše svatá v kapli sv. Cyrila a Metoděje v Polepech. Začátek je v 10:00 hod.

11. červenec 2024 (čtvrtek) – návštěva poutníků z farností Cvikov a Mimoň cca od 10 do 12 hod.

28. červen – 3. srpen – Letní farní tábor pro děti v Zásmukách.

5. srpen 2024 (pondělí) – modlitby otců ve farním komunitním centru. Začátek je v 18 hod.

17 srpen 2024 (sobota) – úklid kostela sv. Bartoloměje před posvícením. Začátek je v 8:30.

25. srpen 2024 (neděle) – posvícenská mše svatá v chrámu sv. Bartoloměje. Začátek je v 10 hod.

25. srpen 2024 (neděle) – varhanní koncert Bartolomějské improvizace. Na varhany hraje Vladimír Roubal. Začátek je v 19 hod. Vstupné dobrovolné.

25. srpen (neděle) – Termín odevzdání příspěvků do zářijového čísla farního časopisu Bartoloměj.

Další akce

1. září (neděle) – Termín vydání zářijového čísla farního časopisu Bartoloměj.

7. září (sobota) – mše svatá pro spolupracovníky a podporovatele Likvidace lepry. Mši svatou celebuje Mons. Jan Balík ve 14 hod. v kostele sv. Bartoloměje.

Krátké zprávy

Zasedání Farní pastorační rady proběhlo v pondělí 17. června v 19 hod. ve farním komunitním centru.

Inaugurační koncert nových kolínských varhan v chrámu sv. Bartoloměje se uskutečnil ve středu 12. června. Na varhany zahrál prof. Jaroslav Tůma, koncertní varhaník a profesor Akademie múzických umění v Praze. Koncert uspořádalo město Kolín ve spolupráci s Římskokatolickou farností Kolín.

Zdroj: <https://www.facebook.com/farnostkolin>

Noc kostelů se konala v pátek 7. června. Kromě chrámu sv. Bartoloměje byl program připraven i v řadě jiných kostelů: Nejsvětější Trojice v Kolíně, sv. Víta na Zálabí v Kolíně, Narození Panny Marie v Červených Pečkách, sv. Jakuba Staršího v Ovčárech, kaple v Dolanech (Červené Pečky), Nejsvětějšího Srdce Ježíšova ve Velkém Oseku, sv. Bartoloměje v Býchorech a sv. Ondřeje ve Starém Kolíně.

První svaté přijímání a také procesí na Boží Tělo jsme slavili v neděli 2. června 2024 v kostele sv. Bartoloměje. Máme radost z dětí, které poprvé přijali tělo Pána Ježíše.

Zdroj: <https://www.facebook.com/farnostkolin>

Modlitby otců. Od června se ve farním komunitním centru každé první pondělí v měsíci v 18 hodin konají modlitby otců. Úvodní setkání bylo v pondělí 3. června 2024. Srdečně Vás zveme seznámit se s touto formou modlitby a společenství otců a mužů.

Farnost Český Brod nabízí volná místa na letním táboře v Chotěborkách (20. - 26. července 2024). Více informací naleznete na: https://farnostcbrod.cz/blog_clanek.php?clanek=8148

Zápis z 3. jednání farní pastorační rady Římskokatolické farnosti Kolín

Volební období 2023 – 2028

Název: 3. jednání farní pastorační rady

Datum: 17. 6. 2024, 19–21 hod

Místo: Farní komunitní centrum, Brandlova 25, Kolín

Přítomni: Ján Halama, Carolus Tefa, Jaroslav Batóg, Karel Sova, Petr Čech ml., Jiří Hůla, Eliška Těmínová, Libuše Kubičková, Filip Dvořák, Kateřina Tesařová

Omluveni: Michaela Prokopová, Tomáš Těmín

Prizvaní hosté: Radek Búbela – bohoslovec na praxi

Přílohy zápisu: 1

Zahájení

Předseda pastorační rady otec Ján Halama přivítal všechny přítomné členy, PR se sešla v počtu 10 členů. Program byl schválen bez připomínek.

BODY PROGRAMU

1. Kostel Býchory, převod kostela na obec Býchory

Farní rada vyjádřila souhlas s převodem kostela sv. Bartoloměje Býchory na Obec Býchory. Jednání s obcí probíhají už více než rok a obec už na zasedání zastupitelstva vyjádřila souhlas s možným převodem. Ve smlouvě bude uvedeno věcné břemeno umožňující konat v kostele bohoslužby. Obec deklarovala, že s tímto věcným břemenem souhlasí. Zároveň bude ve smlouvě uvedeno, že v případě budoucího prodeje kostela musí obec nejdříve nabídnout kostel ke koupi farnosti. Ekonomická rada farnosti na zasedání 10. 6. 2024 záměr schválila.

Hlasování:

**Farní pastorační rady Římskokatolické farnosti Kolín
SOUHLASÍ s převodem kostela sv. Bartoloměje Býchory na
Obec Býchory.**

ANO: 10 hlasů, NE: 0, ZDRŽEL SE: 0

2. Pastorační tým pro manželský katechumenát

K přípravě týmu vyzval arcibiskup Jan v Pastýřském listu o přípravě snoubenců a doprovázení manželů, který byl čten na bohoslužbách dne 16. 6. 2024.

Důležité je, aby budoucí manželé připravovalo samo společenství, jehož mají být součástí, ne pouze kněz. Tato myšlenka by měla být součástí vize a pastoračního plánu farnosti.

Budou osloveni zkušené manželské páry.

3. Farní den

Pořádání farních dní a společných akcí je také součástí vize farnosti.

Byl stanoven termín 5. 10. 2024, o programu a místě konání budeme včas informovat.

4. Vize, mise a pastorační plán farnosti. Jak začít proces?

Je třeba vyjít z reálných potřeb farníků i okolí kolem nás, vyjít samozřejmě z evangelia a zkušenosti církve.

Připravíme SWOT analýzu a draft pastoračního plánu.

5. Služby v rámci farnosti (nástěnky, pomoc při oslavách, koncertech, praní liturgického prádla)

Připravíme seznam jednotlivých služeb ve farnosti a vyzveme farníky, kteří budou ochotni pomáhat a sloužit a tím se podílet na činnosti farnosti v provozních a organizačních záležitostech.

Bude připravena tabulka a farníci osloveni výzvou k přihlášení se prostřednictvím emailu, sms, zapsání na arch v kostelech atd. Koordinace K. Tesařová.

6. Další témata a diskuze

Rok 2025 byl vyhlášen Svatým rokem, bude organizována národní pouť do Říma.

Letecky 27. 3. - 1. 4. 2025

Autobusová 26. 3. - 31. 3. 2025

Organizuje CA PALOMINO, www.palomino.cz

V Římě proběhne v roce 2025 řada poutí pro různé skupiny poutníků, jejich přehled najdete zde:

<https://www.iubilaeum2025.va/pl/pellegrinaggio/calendario-giubileo/GrandiEventi.html>

Termín nejbližší PR: 16. 9. 2024 ve farním komunitním centru v Brandlově ulici v Kolíně

Přílohy zápisu: Pastýřský list o přípravě snoubenců a doprovázení manželů

Zápis vypracovala: K. Tesařová, sekretariát PR

Zápis schválil: J. Halama, předseda PR

Dne: 19. 6. 2024

Římskokatolická farnost Kolín
ve spolupráci s Regionálním muzeem v Kolíně
Vás srdečně zvou na výstavu

VLADIMÍR JAN HNÍZDO
Mezi nebem a zemí

slavnostní otevření 31. 5. 2024 v 16.00
výstava potrvá do 31. 8. 2024
Fara Kolín - farní sál, Brandlova 25
otevírací doba pro veřejnost:
středa 15.30 - 16.30, pátek 15.00 - 17.00
neděle 9.00 - 9.30

Kam o prázdninách? Na pouť!

Jak jsem již řekl, léto je tady a všechny nás to táhne ven... Co tedy třeba na pouť! Přijměte pár tipů (výběr je ovšem velmi subjektivní).

Červenec začíná svátkem sv. Vojtěcha. Tentokrát vlastní svátek připadá na čtvrtek 4. července. Toho dne se tradičně uskuteční v **Sázavském klášteře** tzv. kolínská mše, a to v 8:30. Kdo chce, může si přivstat a jet již vlakem ve 4:02 do Ledečka a vydat se na kratší pěší pouť podél Sázavy do Sázavy (cca 7 km), případně jet vlakem až v 6:26, který jede přímo do města Sázavy, kde je v 7:42 (a od nádraží ke klášteru je to pak jen asi 1 km). Praktická poznámka: u pokladny (případně ve vlaku) chtějte jízdenku PID, je výrazně levnější (a tu chtějte i na další místa v rámci Prahy a Středních Čech). Jinak po naší mši bude od 10:30 tzv. kněžská pouť, mši bude celebrovat biskup Mons. Karel Herbst SDB. Hlavní pouť v Sázavě poté proběhne v neděli 7. července, mše bude v 10:30 a celebrovat ji bude P. ThLic. PhDr. Daniel Peter Janáček Ph.D., O.Praem, opat strahovského kláštera.

V pátek 5. července je svátek slovanských věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje (je to státní svátek a den pracovního klidu). Velké pouť probíhá **na Velehradě**. Vloni jsem si vyzkoušel, že je tam možné dojet rychlíkem, který odjíždí z Kolína v 5:43 a ve Starém Městě u Uherského Hradiště jste v 8:17. Pěšky na Velehrad je to poté asi jen 5 km (ale vloni od nádraží pendloval i autobus). Drobnou nevýhodou je, že rychlík bývá plnější (a nemáte-li místenku, můžete o své místo přijít). Pokud byste jeli tam i zpět týž den rychlíkem Českých drah (nazpátek jede v 15:43 či 17:43), je výhodná pro jednotlivce (který nemá nárok na jinou slevu) celodenní jízdenka za 699,- K, pro dva dospělé (s kterými mohou jet i tři děti do 15 let) se výrazně vyplatí skupinová víkendová jízdenka za 899,- K. Jízdenky platí celý den ve vlacích ČD. A ještě to podstatné, slavnostní poutní mše začíná v 10:30, hlavním celebrantem bude arcibiskup olomoucký a metropolita moravský Mons. Josef Nuzík a kazatelem arcibiskup Mons. Jude Thaddeus Okolo, apoštolský nuncius.

Příjemným, byť výrazně skromnějším poutním místem, v tomto případě mariánským, je **Hrádek u Vlašimi**. Doopravdy malebné místo, které chytí

za srdce. Leží v krásné krajině při říčce Blanici (v „širším“ Posázaví). Poutě jsou zde tři – o nedělích 7., 14. a 21. července (nejslavnější je zpravidla vždycky ta druhá). Hlavní mše svatá je pokaždé v 11:00 (7. 7. – celebruje MgA. Mgr. Jaroslav Konečný, vlašimský farář, tato pouť je braná jako pouť vlašimského vikariátu, 14. 7. – biskup Mons. Václav Malý a 21. 7. – biskup Mons. Karel Herbst SDB). Pro zdatnější pěší poutníky si dovolím navrhnout trasu z Českého Šternberka do Vlašimi. Ráno v 6:26 motoráčkem do Lededka, přestoupit a v 8:25 jste v Českém Šternberku zastávce (proti hradu). Ze Šternberka se vydáte po modré turistické značce do Hrádku (což je necelých 11 km) a poté můžete pokračovat do Vlašimi (což je již jen cca 5 km). Vlašim je také pěkná a stojí za návštěvu. Autobus nazpátek, přímo do Kolína, jede v neděli z Vlašimi v 17:05.

Nedalekou **Sadskou** asi znáte. Kostelík na nápadném vršku v jinak fádni polabské rovině je dobře patrný z trati z Kolína do Prahy. Jeho kořeny dle tradice sahají až do 9. století a je zasvěcen sv. Apolináři z Ravenny (což je samozřejmě novější patrocinium). Pouť zde bude 21. července (mše by snad měla být v 11:15). Mimochodem, kromě poutě mají v Sadské samostatně i posvícení, a to 25. srpna. Do Sadské se dostanete pohodlně vlakem za pár desítek minut, a to buď osobákem na Prahu s přestupem v Poříčanech (což je kratší), nebo můžete jet do Nymburka, zde přestoupit a přijet do Sadské z opačné strany. Ovšem z Nymburka se dá jít po červené značce (a poté kousek od Jezera Sadská po žluté) pěšky. Je to asi 10 km. A dá se pokračovat dál, do Hrabalova Kerska.

Sudějov, kdo z nás by neměl rád toto romantické místo uprostřed lesů, pouhých pětadvacet kilometrů od Kolína. Pouť zde probíhá o víkendu 26.–28. července. V pátek 26. července je mše v 10:00 (celebruje P. ThDr. Gabriel Rijad Mulamuhic Ph.D., O.Cr., z farnosti Unhošť), v sobotu 27. opět v 10:00 (P. ThLic. Ján Halama, SVD, tedy náš pan farář), v neděli 28. je ranní v 8:30 (JCLic. Mgr. Jaroslav Miškovský) a v 10:30 začíná hlavní poutní mše, kterou bude celebrovat J. M. PhDr. Radek Tichý, Ph.D., S.L.D., rektor Arcibiskupského semináře v Praze. Na ty mše v 10:00 by to šlo autobusem, který z Kolína odjíždí v 8:06 a v Uhlířských Janovicích je v 9:00. Na hlavní nedělní mši stačí z Kolína vyjet motoráčkem (směr Lededko) až v 8:47 a v 9:27 jste v Janovicích.

Z Uhlířských Janovic do Sudějova po silnici to je asi 4 km, po žluté značce přibližně 4,5 km, takže by ta hodinka měla stačit.

Jako rodák z Polabí mám slabost pro vysoké kopce a tak opětně připomínám, že v sobotu 10. srpna bude pout' ke kapli sv. Vavřince na naší nejvyšší hoře **Sněžce**. Mše je pod širým nebem v pravé poledne. Tento tip je spíše pro ty, kteří by tou dobou pobývali v Krkonoších.

A ještě připomínám Salvátorskou pout' v **Chrudimi**, ta bude o víkendu 9.-11. srpna. Koliňáci do Chrudimi v hlubší minulosti často putovali, samozřejmě po svých (ostatně Kolínem procházela tzv. Chrudimsko-Staroboleslavská svatá cesta), dnes je nejlepší vydat se tam vlakem.

Jaroslav Pejša

Prázdninový program bohoslužeb v Kolíně

	Dopoledne	Odpoledne
Pondělí	8:00 Nejsv. Trojice	-
Úterý	8:00 Nejsv. Trojice	18:30 Sv. Bartoloměj
Středa	8:00 Nejsv. Trojice	-
Čtvrtek	8:00 Nejsv. Trojice	-
Pátek	8:00 Nejsv. Trojice	18:00 Nejsv. Trojice
Sobota	-	18:00 Nejsv. Trojice
Neděle	8:00 Sv. Bartoloměj 9:30 Sv. Vít (Zálabí)	18:00 Nejsv. Trojice

Každou 2. sobotu v měsíci je mše svatá v 15:30 v Lošanech.

Každou 4. sobotu v měsíci je mše svatá v 15:00 v Ovčárech (v červenci bude v Ovčárech mše svatá v neděli 28. 7. v 11:00 hod.).

Datum/čas	8:00	8:00	9:30	10:30	11:00	18:00
07. 7. 2024		Velim	Sv. Vít - Zálabí		Velký Osek	
14. 7. 2024		Pňov- Předhradí	Sv. Vít - Zálabí		Veltruby	
21. 7. 2024		Velim	Sv. Vít - Zálabí		Velký Osek	
28. 7. 2024		Pňov- Předhradí	Sv. Vít - Zálabí		Ovčáry	
04. 8. 2024		Velim	Sv. Vít - Zálabí		Veltruby	
11. 8. 2024		Velim	Sv. Vít - Zálabí		Velký Osek	
18. 8. 2024		Pňov- Předhradí	Sv. Vít - Zálabí		Hradištko - kaple	
25. 8. 202		Velim	10:00 Sv. Bartoloměj Kolín	XXX	Býchory	

Sv. Bartoloměj - Kolín

Červené Pečky

Nejsv. Trojice - Kolín

Žlutá barva označuje slavení poutě nebo posvícení.

Bartoloměj - farní časopis. Vydává Římskokatolická farnost Kolín, Brandlova 25, Kolín.
Na vydání spolupracovali: Ján Halama, Martin Křídlo, Jaroslav Pejša, Martin Prokop, Tomáš Pavela.
P. Ján Halama: tel.: 604 294 247, e-mail: farnost-kolin@volny.cz
• e-mail: farninoviny.kolin@gmail.com • web: www.farnostkolin.cz • FB: facebook.com/farnostkolin
Číslo účtu farnosti: 3252369369/0800, variabilní symbol pro dárcе: 1211638 (dle evangelia sv. Lukáše 6,38) případně v poznámce uvést: *dar pro farnost* (nebo jiný účel).
Fotografie na titulní straně: <https://knezske-sveceni-a-primice-marian-petr-sarovec.webnode.cz/foto/>